

Skole:	Trinn:	Elevnummer	Kjønn:		Det første språket du lærte:	
	7	d712	jente ☐	gutt ☒	norsk ☒	annet ☐

Det gule i søppla.

Hei! Jeg heter Sivert og jobber på søppeldynga på Fillipinene med vennen min Raphael. Raphael og jeg er begge 13 år gamle og vi jobber sammen i søppla hver dag og leter etter ting vi kan selge. Nå skal jeg fortelle om noe spennende som skjedde i dag.

Komma

Klokken var seks på morgenen og Raphael og jeg skulle opp å jobbe.

Da vi våknet var sola på vei opp og vi kjente den forferdelige lette stanken av stapp og annet riktignok søppel fra søppeldynga. Det så også ut som det skulle bli hjemme varmt og søppel likte og stekenes varme er ikke særlig deilig sammen.

Komma

Sammen-
satte ord
Komma

112

Raphael og jeg kom oss opp
 og gikk ut og begynte å lete etter
 noe verdifullt som vi kunne selge og få
 oss en matbit. Raphael og jeg bestemte
 oss for å dele oss litt, så vi kunne
 finne noe forb. Jeg tuslet litt i retningen
 mot høyre og begynte å lete i søppel.
 Jeg fant litt av hvert den morgenen,
 litt plast, litt gatelyshenmat og noen
 glassflasker. Akkurat da jeg hadde bestemt
 meg for å gå bort til Raphael hørte jeg
 et høyt skrik oppe ved en av veltebranene.
 Jeg spurtet alt jeg hadde og da jeg
 kom opp så jeg at det var Raphael
 som hadde skrekket. To av fingrene på
 høyre handa hans var skjært av og
 det sprutet blod fra ham. Raphael ble
 liggende på bakken. Raphael hadde noen fichteligen
 tinner den dagen, men etter at smertene

Tung og lang
 setn. skriv om.

Komma

Hva tokte
 du da?

hadde gitt seg litt og fingrene hadde
blitt behandlet sutt jeg meg ned i den
lille kassa vår og begynte å snakke med han.

- Hva tenkte du på, Raphael?! Du kunne
ha skadet deg enno mer! Du vet at
det er farlig oppe ved keltetranene! ropte
jeg til han forvilet. - Jeg vet ikke
hva jeg tenkte på, men jeg syntes
jeg så noe skinnende der oppe som lignet
på noe gult gull. Kanskje vi skal ta
en tur opp å se om det er noe der,
svarte Raphael. - Oh, da, men vi må
være veldig forsiktige, sa jeg urolig.

Da ble det som Raphael ville.

Det begynte å bli mørkt, men Raphael
og jeg begynte å gå forsiktig mot
keltetranene. Og bro det eller ei, så lå
det en gull klokke der, akkurat der
Raphael hadde skadet seg. Jeg tok

Beskriv-
utvid
øyebehold

Sammenset
ord

klukka i lomma og vi løp ned til den
litte kassa vår og duffeiret hele kvelden
helst til vi sovnet.